

Patriarken

ORGAN FOR LEIR NR. 8 VESTFOLD I.O.O.F. NR. 3 - Årgang 42 - desember 2011

Gjør

mot

andre

det

du

vil

at

andre

skal

gjøre

mot

deg.

FRA HOVEDPATRIARKENS TELT

Kjære Patriarker:

Året går mot slutten og jeg kan se tilbake på en snart fullført "første økt". Først vil jeg takke Gunnar Johan Pedersen for vel ledet leirslagning i oktober. Jeg tilbrakte 14 dager i Ungarn på en topp terapi- og helsereise. Under leirslagningen ble det vedtatt å bevilge kr. 40 000,- til "Ny Leir". Det ble etterlyst mer informasjon hva dette innebærer. Jeg skrev noe om det i høstutgaven av "Patriarken", men her skal jeg utype noe mer.

Bakgrunnen er Storlogens satsing på fornyelse av Leirinstitusjonen. Hensikten er å kvalitetsheve leirslagningene slik at møtene skal bli mer inspirerende, interessante og engasjerende for den enkelte patriark. Håpet er at dette skal øke rekrutteringen og fremmøtet.

Storlogen sier at leir og loge har blitt for like i form. Dette må endres. Noen ritualer er blitt endret. Dette har innebært at utgivelsen av nye ritualbøker for leiren er forsinket med minst ett år.

Leirsalen skal bli helt annerledes enn logesalen. Det må investeres i kulisser og annet utstyr for ca kr. 5000,- Noe av dette kan deles med Rebekkkaleiren.

Gradspillene skal bli mer teatraliske og her behøves en oppgradering av de draktene vi har. De viste seg å være for slitte og for få. Det ble bestemt å bytte de ut. En kostnad på ca kr. 25 000,- inklusive noen andre rekvisitter.

Utviklingsprogrammet skrev jeg om i siste utgaven av Patriarken.

Også Odd Fellow-institusjonen må ta i bruk moderne presentasjonsmidler. Storlogen har utarbeidet et ferdig opplegg som helst må vises på lerret via projektor fra PC. (Powerpoint-presentasjon).

Lerret, projektor og PC med nødvendig programvare og utstyr er en nødvendig investering på ca kr. 10 000,- Vi må sannsynligvis ha skap til lagring, ikke minst til alle de nye draktene.

I tillegg kommer sikkert noen uforutsette utgifter som en må ta høyde for.

En ting er sikkert. Den kvelden vi igangsetter "Ny Leir" blir garantert en opplevelse og vil være en historisk begivenhet i Odd Fellow leir nr 8 Vestfold.

Målsettingen er å gjennomføre dette under leirslagningen torsdag 2. februar 2012 med opptagelse i patriarkgraden. I rekrutteringsarbeidet, både for loge og leir, er det viktig med litt nytenking. Tenk bare på hvilken brems for kommunikasjon det er når vi i vår samtale med utenforstående gjerne har fokusert på at vår Orden er en hemmelig organisasjon. Den gode samtale får en vanskelig start.

Å snakke om hva som er hemmelig er jo ikke akkurat kommunikasjonsfremmende.

Så fant noen ut at en i stedet kunne kalle Ordenen for lukket. Egentlig like håpløst. Skal vi markedsføre vår Orden må vi fokusere på det vesentlige i vårt arbeid.

Vi er en verdibærende Orden. Det gjelder å spille hverandre gode.

Med dette som utgangspunktet vil samtaler med søkende være i full gang.

En liten opplysning til. Vår leir har fått endret navn etter norm gitt av Storlogen. Det korrekte navnet er:

Odd Fellow Leir nr. 8 Vestfold.

Slik er vi nå registrert i Brønnøysundregistret. Der vi også står oppført i Frivillighetsregistret. Geir Eggum

Hovedpatriark

Minneord Eks Storrepr.
Odd Fellow leir nr. 8 Vestfold
Ulf Dagfinn Hein Glende.
Død 30.09.2011.

Loge: 48 Færder

Innviet: 12.03. 1980
1. Grad: 26.11.1980
2. Grad: 08.04.1981
3. Grad: 09.09.1981

O.F. Leir: nr.8 Vestfold

1.Grad: 05.02.1987
2.Grad: 07.04.1988
3.Grad: 06.04.1909

Embeder Loge

Fung.Eks OM	01.08.1993 - 31.07.1995
Overmester	01.08.1991 - 31.07.1993
Undermester	01.08.1989 - 31.07.1991
Sekretær	01.08.1985 -31.07.1989
Kasserer	01.08.1983 -31.07.1985

Fra dato Til dato

25 Ve Ju: 04.05.2005

Det var med stor sorg vi mottok budskapet fredag den 30.09.2011 om at Ulf Glende var gått bort. Han døde natt til den 30.09. på Nygård sykehjem etter et kort sykeleie. Bisatt den 07.10.2011. Urnen ble nedsatt ved Haslund kirkegård i Bærum. Han ble syk ved påsketider, hvor han ble innlagt på Sykehuset i Vestfold i Tønsberg, derfra til Rikshospitalet, videre til Radiumhospitalet. Så kom han tilbake til Tønsberg. Etter få dager ble han pasient i eget hjem. Etter en mnd. ble han overført til lindrende avd. v/Nygaard sykehjem.

Ulf giftet seg med sin Kari i 1955, de fikk to sønner. Han var utd. Maskiningeniør ved Oslo Tekniske skole. Familien flyttet til Sandefjord i 1968 da han hadde fått en stilling ved bedriften Nord Gir, der han arbeidet til han gikk over i en stilling ved Vera Fabrikker. Denne stillingen hadde han helt frem til han ble pensjonert.

Ved hans bortgang har vi mistet et fint menneske. Han var redelig i alt han foretok seg, for ham sto menneskelige verdier høyt. Han var saklig og korrekt. Han uttrykte fra sitt sykeleie at han var lei seg for at han ikke hadde fått fullført arbeidet med matrikkelen. Dette forteller alt om hans korrekthet.

For oss som stod ham nær var han en god venn, var alltid til stede, en god lytter. Han brydde seg. Han så deg. Han var et helt og varmt menneske, som alltid vil bli savnet. Å være sammen med ham og hans Kari i deres hjem var alltid store høydepunkter i den tiden vi fikk være sammen.

Embeder Leir

Stor-Representant	04.11.2004 - 31.08.2008
Fung. Eks HP	01.08.1999 - 31.07.2003
HP	01.08.1997 - 31.07.1999
1. Hovedsmann	01.08.1995 -31.07.1997

Fra dato Til dato

Han elsket naturen, med orienteringsturer i marka, han kjente Sandefjordsmarka meget godt. Båt og særlig seiling stod hans hjerte nær, med flere Færder- seilaser innabords.

Derfor er det vemodig at han nå har lagt inn årene og har avsluttet sitt livsseilas.

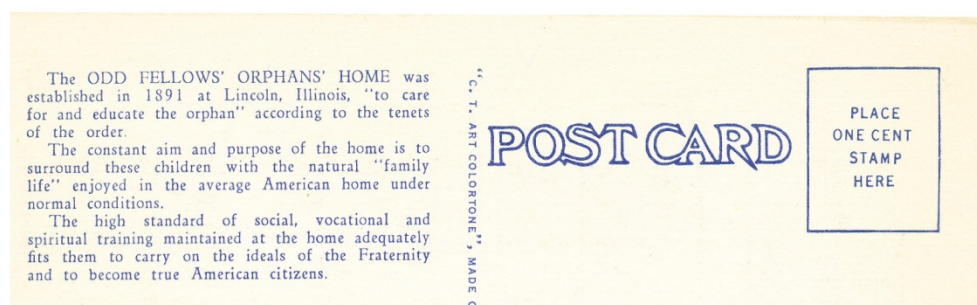
Ulf Glende var også medlem av Jotuns Veteran-klubb. En forening hvor medlemmene er pensjonister av funksjonærene i Jotun A.S i Sandefjord. Han var et meget aktivt medlem og var sekretær i de siste 8 år til han ble syk. Under og i min tid som leder av d.s. foreningen, var han en utrolig god støttespiller gjennom 8 år. Han er nå dypt savnet i Jotuns Veteranklubb.

Ulf Glende var medlem av Odd Fellow Ordenen, han innehadde alle loge og leirgrader. I tillegg representerte han Odd Fellow leir nr 8 Vestfold som Storrepr.

Jeg lyser fred over Ulf Dagfinn Glendes minne.
Eks Storrepr. Håkon Henriksen

Tanker rundt et gammelt postkort

"Å hjelpe de trengende og å oppdra de foreldreløse" – i Malawi denne gang

Storlogemøtet i 2010 vedtok at det skulle være en landssak i 2011-13. Storlogen har etter en omfattende høring besluttet at vår Orden i samarbeid med SOS-barnebyer skal bygge en barneby i Malawi i Afrika, et land med grenseløs fattigdom, aids- og hivepedemi og mer enn en million foreldreløse barn. Byggingen i Ngabu tar sikte på å skape et hjem for 150 barn, barnehager, skolegang med yrkesutdanning for 610, forbedre helsetilbudet og etablere et samfunnssenter med et familieprogram som vil kunne omfatte mer enn 2000 barn. Helt fra han gikk i land i Baltimore i 1817, møtte Thomas Wildey sine nye landsmenn med ordene "What can I do for you?" Det er det grunnleggende spørsmålet i Den gyldne leveregel: alt hva du vil at andre skal gjøre for deg, skal du gjøre for dem. Før han hadde rukket å starte Loge nr 1 Washington, arbeidet Thomas Wildey for syke og trengende som var angrepet av gul feber. Når vi også vet at han ble foreldreløs som fem-åring, er det ikke så vanskelig å se hvor opprinnelsen til budordene "å hjelpe de trengende og å oppdra de foreldreløse" stammer fra. "To educate the orphans" har vært et av de kraftfulle og krevende budordene i vår orden, men som ble i liten grad fulgt opp på 1800-tallet. Derfor skrev Past Grand Sire Stebbins følgende til The Sovereign Grand Lodge i 1894: "vi har vært altfor tilbøyelig til å se budordene rent bokstavelig og til å tenke at det offentlige skolesystem har tatt seg av dette.

Forts. på neste side

Forts. fra foregående side.

Men education betyr mer enn å oppdra, det innebærer moralsk så vel som mental fostring, det innebærer omsorg for så vel kropp som sjel. "To educate the orphans" betyr at Ordenen utøver foreldreskap for dem som er blitt foreldreløse."

Det siste hadde brødre og søstre i en rekke stater vært opptatt fra midt på 1800-tallet, men det var først i 1872 at Odd Fellowbrødre og Rebekkasøstre i Pennsylvania bygget det første hjem for enker og foreldreløse og slik dannet forbilde for leire og loger i et stadig økende antall stater i USA.

Ofte var det praktfulle landeiendommer som var utgangspunkt for byggene.

Et av de forbildelige barnehjemmene ble bygget i Lincoln i staten Illinois i 1892 etter initiativ fra Rebekkasøstre. Som viser, var huset plassert i en halvsirkel. I hver etasje bodde "en mor" med ansvar for en gruppe barn. Brødre og søstre la ned stort arbeid i å opprettholde høy kvalitet på bygg og fasiliteter og så det som en måte å vise omverdenen Odd Fellow Ordenens idealer i praksis.

Hovedmålet var å gi opplæring og omsorg til de foreldreløse i tråd med Ordenens budord. Det var hjemmets mål til en hver tid å omgi disse barna et tilnærmelsesvis naturlig familieliv slik man opplevde i et alminnelig amerikansk hjem.

Barnehjemmet sørget for yrkesmessig opplæring og sosial og etisk utvikling på høyt nivå slik at barna ble satt i stand til å videreføre Ordenens idealer og gjøre dem til gode amerikanske borgere.

Ved en tilfeldighet kom jeg over dette postkortet en kveld jeg var ute og vandret på internett, og en uke senere satt jeg med det i hendene. Det slo meg at riktig nok hadde SOS-barnebyers grunnlegger Hermann Gmeiner en litt mer omfattende ide da den første barnebyen så dagens lys i 1950. Men vel 75 år tidligere hadde Odd Fellows i USA innsett at barn trengte solide oppvekstvilkår, at budordene våre måtte omsettes i handling og at ord ikke var nok.

Det var faktisk ganske spesielt å sitte der med et nærmere hundre år gammelt postkort og den gode følelsen av å være i en større sammenheng og tilhørighet. De verdier som våre forgjengere hadde vært opptatt av og utført, var naturlig knyttet til vår nåtid gjennom samarbeidet med SOS-barnebyer. Kjære patriarker, vi Odd Fellows er verdibærere så vel som tradisjonsbærere. Budordene våre, den gyldne leveregel og vennskap, kjærlighet og sannhet sammen med tro, håp og barmhjertighet ligger og har ligget til grunn for våre Ordensliv, og på en uforlignelig og overraskende måte har et gammelt postkort vist at verdiene og tradisjonene hadde og har gyldighet opp gjennom årtier. Det føles godt å skulle videreføre Thomas Wildeys arbeid for barn og trengende i Malawi.

Dag Virik
DSS

Ansvarlig redaktør:

Hans-Olav Fredriksen
Nordbyen 6 - 3111 Tønsberg
Mob. :41614378
e-post.: han-fre@online.no

MØT SÅ OFTE

DU KAN!